

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลบี้จจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเกาะยาวน้อย อ**ำเภอ**เกาะยาว จ**ั**งหวัดพังงา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการ ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๔ และมาตรา ๘ วรรค สอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจืนไว้ ดัง ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานเรียกว่า "พระราชกฤษฎีกา ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัด พงงา พ.ศ. ๒๕๓๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๑๑ ใร่๑ งาน ธธ 🖧 ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ในท้องที่ตำบลเกาะยาวน้อย ๒๘ ไร่ ๑ งาน ๔๒ 👬 ตารางวา อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย พระราชกฤษฎีกานี

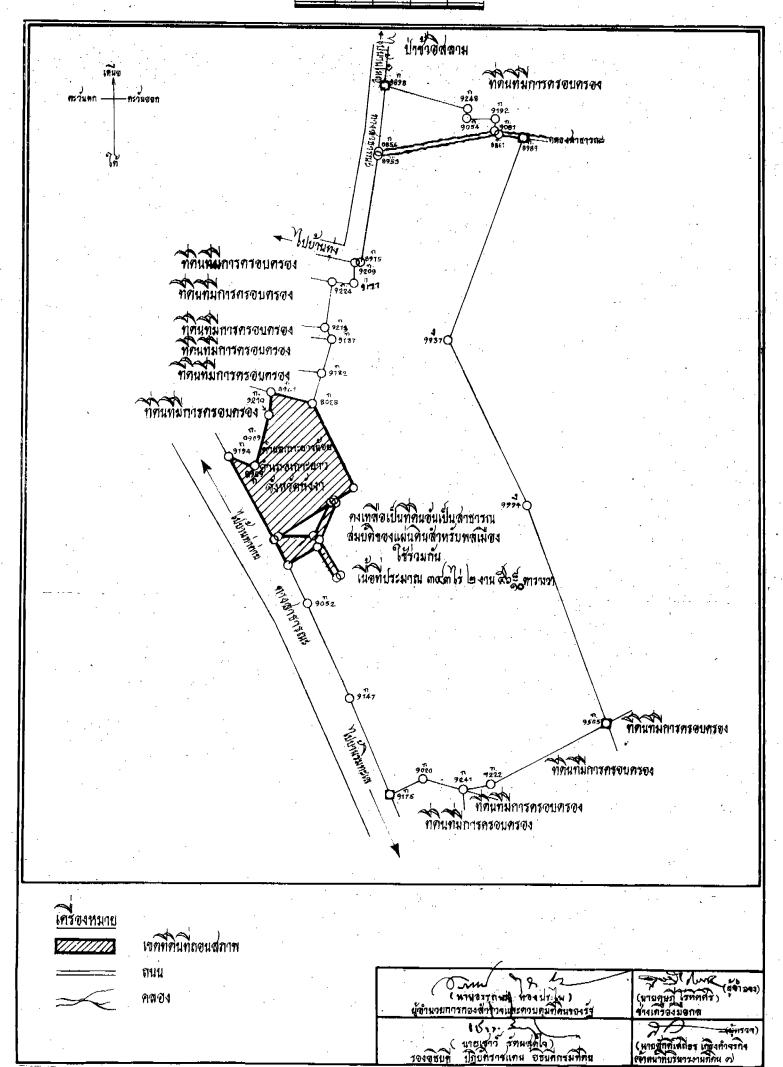
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกาน**ี**

ผู้รับสนองพระบรมราช โองการ

อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากอนสภาพที่คินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผนดินสำหรับพลีเมื่องใช้ร่วมกัน ในท้องที่ทำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดทั้งงา

พ.ศ. ๒๔๓๔ เนื้อที่ประมาณ ๒๘ โร ๑ งาน ๔๒ ๕ ตารางกา

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๑

เลิม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๕ ราชกิจจานเบกษา

ธ ตุลาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เนื่อง จากที่คืนสาธารณประโยชน์ที่สงวนเลี้ยงสัตว์บ้านทุ่ง ในท้องที่ตำบลเกาะ ยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๘๐ ไร่ ๑ งาน ៩៩ 🙃 ตารางวา และทางราชการได้สงวนหวงห้ามไว้สำหรับให้ พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นที่เลี้ยงสัตว์ กับได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔៩๒ โดยมีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๑๕๘๘ ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควร ถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพล เมืองใช้ร่วมกัน บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๒๘ ไร่ ๑ งาน ๔๒ – ตารางวา เพื่อมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวง คมนาคมใช้ประโยชน์ในราชการต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้